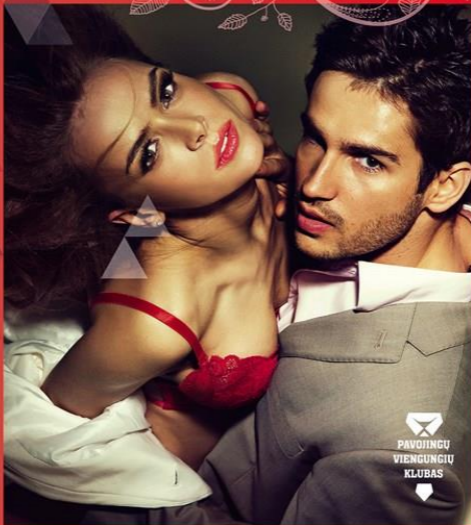

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knygute.lt

STEFANIE LONDON
Karštas varžovas

2018 balandis–birželis

PAVOJINGŲ
VIENGUNGIŲ
KLUBAS

Stefanie London
(Stefani London)

KARŠTAS VARŽOVAS

Keturių knygų serija
**„Pavojingų viengungių
klubas“**
Antra knyga

Versta iš Stefanie London,
A Dangerously Sexy Affair, 2016

© Stefanie London, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Violeta Chodosevičiūtė, vertimas iš anglų kalbos,
2018

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0364-1

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

1

Kvin Delinger prislinko arčiau prie vazoninio augalo ir stengėsi tįmptelėti suknelę, kad neatrodytų, jog tvarkosi kelnaites. Nors ir trūktelėjo žemyn drabužį, nedėjo vilčių, kad iškirptė atrodys padoriai.

Vienas klaidingas judesys ir suknelė pradės veržti, o šį vakarą ji neketino viešai *demonstruoti spenelių*.

- Žinai, dendrofilija prastokai vertinama, - jos draugė Alana Peterson nusijuokė ir suėmusi už dilbio atitraukė Kvin nuo augalo. - Ar mėgini vienišės įvaizdžiu pasiekti aukštesnį lygį?

- Aš *stengiuosi* pirmam pasitaikiusiam nerodytį, ką valgiau priešpiečiams, - Kvin sučiaupė lūpas. - Ši suknelė nepadori.

Kvin pasuko į salę, tolyn nuo augalo žvilgančiais lapais. Prie lubų kabėjo plakatai su kasmetės konferencijos „Išmaningiausia technologinė naujovė“ logotipu.

Sienas puošė rėmėjų reklaminiai skelbimai, dideliame skystųjų kristalų monitoriuje keitėsi ankstesnių trijų dienų vertingiausių konferencijos akimirų nuotraukos. Bet susirinkusieji

kambaryje, rodos, labiau domėjosi pokalbiais ir gėrimais.

- Nebūk tokia drovi, - Alana permetė šviesius plaukus per petį. - Be to, pati *sakei* norinti pamiršti savo seksualines bėdas. Todėl turi patogiausiai jaustis savo kūne.

- Ar patogus jautimasis savo kūne apima ir būtinumą kuo daugiau jo rodyti?

- Nebūtinai. Bet *sakei*, kad nori grįžti į žaidimą, todėl tau reikia partnerio, - Alana mirktelėjo. - Ta suknelė atrodo gundomai. Nė vienas normalus vyrukas neatsilaikys.

- Jaučiuosi kaip dešrelė.

- Tai kūno apgaulė, - Alana pasakė tai kaip savaime suprantamą dalyką. - Reikia būti tvirtai.

- Man labiau patiktų mažesnė apgaulė, - Kvin užvertė akis.

- Turi nuostabų kūną, - Alana žiūrėjo į draugę nuoširdžiai susižavėjusi. - Kaip apmaudu, kad jį nuolat slepi.

Kvin atsiduso. Beprasmiška bandyti aiškinti apie santykius su savo kūnu kam nors, kas galėtų būti *Victoria's Secret* modeliu. Kvin atrodė visiškai neblogai. Tačiau jos liaunos rankos ir kojos, pamėkliškai balta oda ir kūno

auskarai tikrai nebuvo kaip iš prašmatnaus žurnalo.

Kvin slėpėsi už rožinės spalvos plaukų ir neįprastų drabužių. O jos *užsisvajojusios kalytės veidas* galėjo atbaidyti vyrus nuo daugiau nei vienos progos. Vyrų dėmesys nežavėjo Kvin... ypač galintis virsti pasityčiojimu.

- Be to, kas sako, kad seksas ir pažintys negali eiti ranka rankon? Galėtum tikėtis gauti orgazmą ir naują darbą. Čia yra keli svarbūs dalyviai - žaidimų kūrėjų studijos, kelios programinės įrangos projektavimo įmonės. Esu beveik tikra, kad mačiau vaikiną iš *Microsoft* bendrovės, - kalbėjo toliau Alana. - Švaistai savo gabumus toje apsaugos bendrovėje, o šefas žalio supratimo neturi, ką sugebi.

Kvin susiraukė.

- Tu teisi. Turėjau būti paaukštinta.

- Bet taip nenutiko. O firma pasirenka žmogų, neišmanantį tavo darbo, - Alanos akys blykstelėjo, kai ji palingavo galva. - Sumautas reikalas.

- Papasakok man apie tai, - atsiduso Kvin.

Jos apmaudas dėl Alanos pasipiktinimo (ir suknelės tempimo) išgaravo. Nors Alanos metodai kartais būdavo abejotini, bet ji darė vis-

ką, kad ištrauktų Kvin iš jos kiauto.

Tik su ja Kvin galėjo kalbėtis apie seksualines savo bėdas ir jų įveikimą. Kvin dar nebuvo pasiruošusi pasimatymui (tam reikėjo pasitikėjimo, *kur kas* viršijančio jos galias), bet galėjo susigrąžinti seksualumą. Viskas, ką jai reikėjo padaryti, tai susirasti tinkamą vaikiną.

- Mesk tą darbą, - pareiškė Alana, uždėjusi ant Kvin rankos savąją ir išvadavusi nuo minčių. - Jie nežino, kokia esi talentinga.

Kvin krimstelėjo vidinę skruosto pusę. Lengvabūdiškai Alanos ištarta mintis apie išėjimą iš darbo nuskambėjo visai priimtina. Tačiau tai reikštų, kad vėl teks ieškotis kito... O darbo pokalbis gali ir nepasisiekti.

Net jeigu gautų naują vietą, pradėtų su kito-
kia komanda ir turėtų iškęsti tą baisiai nema-
loniā naujos mergaitės būseną.

Ir ne tik tai. Kvin patiko dirbti *Kobalto ir Deino* bendrovėje. Ji žavėjosi savo vadybininku ir vertino bendrovės laimėjimus. Mergina neketino išeiti iš darbo, tiesiog norėjo įrodyti, kad viršininkai suklydo nepaaukštindami jos. Ji svajojo patekti į *Kobalto ir Deino* Technologijų apsaugos skyrių ir trejus metus pradirbusi informacinių technologijų eksperte suvokė, kad

nori kilti karjeros laiptais. Kad *geba* daugiau.

- Aš gausiu tą darbą, - iškošė Kvin pro sukąstus dantis. - Naujas vaikinys yra laikina kliūtis.

Alana kilstelėjo antakius.

- Laikina kliūtis?

- Aha. Mano misija bus įrodyti viršininkui, kad jam esu reikalinga *būtent aš*.

- Jau įrodei, bet jie neatkreipė dėmesio, - Alana susiraukė ir primerkė mėlynas akis.

- Aprimk, *Mamyte Globėja*. Mielai parodysiu jiems, kad nesu iš kelmo spirta.

Abi merginos stovėjo kambario kampe ir stebėjo minią. Čia buvo įvairiausių žmonių: vyrai su kostiumais ir džinsais, seni ir jauni, nuostabus tautybių ir kultūrų kratinys.

Tačiau beveik *vien* vyrai.

Kaip informacinių technologijų ekspertė ir užkietėjusi žaidėja, Kvin buvo įpratusi priklausyti mažumai. Jos su Alana išsyk susiėjo vidurinėje mokykloje, nes informatikos klasėje dažnai būdavo vienintelės mergaitės. Abi įstojo į technologijos koledžą, pradėjo dirbti, vėliau jų keliai taip ir neišsiskyrė.

Alana niekada nenukabindavo nosies ir visuomet naudojosi išvaizda, kad pasiektų savo. Ji manė, kad jeigu vyrai domisi ja, tuo galima

pasinaudoti. Kvin, priešingai, buvo tikra intravertė. Ji mieliau dirbo su mažomis grupėmis, turėjo kelis artimus brangius draugus, o nuo kitų laikėsi atstumo.

- Jeigu ir toliau timpčiosi suknelę, išardysi siūlę, - įspėjo Alana. - Priversiu už tai sumokėti.

- O aš pakviesiu tave sužaisti „Mirtiną kovą“, laimėtoja viską pasiims, - atšovė Kvin.

- Nebūsiu tokia kvaila, kad dukart užlipčiau ant to paties grėblio, - Alana gailiai šyptelėjo blizgančiomis lūpomis. - Kalbi apie gėdingą pralaimėjimą.

- Greičiau nei per dvidešimt sekundžių, jei atmintis neapgauna.

- Vis tiek tvirtinu, kad sukčiavai.

Kvin nusijuokė.

- Bet tai tau padeda naktį miegoti.

Salė gaudė, muzika maišėsi su pokalbiais ir juoku. Padavėjai nardė tarp susirinkusiųjų su sidabriniais padėklais, nukrautais šampanu, vynu bei alumi. Kvin anksčiau nebuvo lankiusis kokteilių vakarėlyje, todėl nustebo, kad kokteilių tikrai nebuvo. Jos lyg ir netraukė gėrimai su skėtukais, bet vis dėlto...

- Ar ką nors čia pažįsti? - pasiteiravo Kvin

paėmusi taurę raudonojo vyno iš praeinančio padavėjo. Gurkštelėjo ir stengėsi nesusiraukti – gėrimas buvo ne *jos skonio*.

– Tik vaikina, kuris įtraukė mus į sąrašą. Atpažįstu vos kelis žmones. Tas vyrukas... – Alana parodė vyresnio amžiaus vyrą pilku kostiumu, – ...yra įmonės *Strike-vision* vykdomasis direktorius. Esu beveik tikra, kad mačiau vieną iš „Popžvaigždutės žaidimų“.

Kvin linktelėjo. Jos nežavėjo televizijos žvaigždžių šlovė, bet parodyk jai žmogų, atsaikingą už žaidimą „Šventųjų eilė“, ir pasijus kaip šešiolikmetė gerbėja Džastino Biberio koncerte.

– Taigi kodėl tu esi čia? Netikiu, kad tik kaip mano kompanionė.

– Noriu padėti tau užmegzti ryšį, – prisipažino Alana.

– Atviliojai mane čia apgaule? – Kvin vėl trūktelėjo suknelės kraštą. – *Dar* privertei vilkėti šią šlykščiai nepatogią suknelę. Visai ne-nuostabu.

– Tai vardan gero tikslo. Man pavyko paslapti čia žvilgterėti į „Trečiosios planetos studijos“ planus kitam „Galaktikos karių“ žaidimui. Vėl tas pats senas šlamštas – stiprūs vyrai iš-

gelbsti silpnas paneles iš bėdos. Stengiausi gauti interviu su vienu iš dizainerių ir paklausti, kodėl jų žaidimuose nėra nė vienos pagrindinės veikėjos moters.

- Veikiausiai jam nepatiko tavo feministinis pasipiktinimas, - Kvin palingavo galva. - Be to, norėjai juos sutaršyti.

- Toks mano darbas.

Alana internete tvarkė vieną žiūrimiausių žaidimų naujienų svetainių. Ji šiek tiek praturtėjo sukurdamą erdvę moterims žaidėjoms, kad jos galėtų prisijungti be registracijos. Nepaisydama, kad bus iškoneveikta bjauriausiais žodžiais (ką jau kalbėti apie nuolatinę kovą su kandžiu vyrišku šovinizmu visose socialinių tinklų platformose), Alana buvo pasiryžusi pakeisti žaidimų verslą. Kvin laisvu laiku dažnai prisidėdavo prie žaidimų apžvalgos ir tinklaraščių išsiuntimo, džiaugėsi galėdama palaikyti draugės komercinę veiklą, nes ir jai tai buvo artima.

- Turiu dukterį, todėl noriu, kad ji galėtų žaisti vaizdo žaidimus, kurie teikia vidinės jėgos, - Alana įsistebeilijo į minią, jos veide švietė ryžtas. - Nenoriu, kad ji būtų laikoma antrarūšė piliete, kai eis į žaidimų konvencijas.

- Amen, sese.

Alana nutilo ir gurkštelėjusi šampano kalbėjo toliau:

- Ar blogai, kad noriu moraliai tave palaikyti?

- Galėjai įspėti. Be to, man ne itin reikia pagalbos. Žinai, kad esi komunikabili, miela, o aš - tyli, protinga, - Kvin veltui stengėsi išlikti rami. Jeigu jos nebūtų profesionalų vakarėlyje, Alana būtų jai įkretusi.

- Nors *abi* esame protingos, mane liūdina per menka tavo savivertė.

- Prašau nevaidinti prieš mane gydytojo Filo iš televizijos šou, - sušnabždėjo Kvin. - Vilkiu tą prakeiktą suknią. Jokių kitų nemokamų malonumų šįvakar nesuteiksi.

- Kartoju - su ta suknele atrodai karšta. Viliuosi, rasi sekso partnerį, - Alana pamerkė akį. - Seksas yra natūralu ir sveika. Nusipelnei vėl tai patirti.

- Tai ne taip paprasta, - Kvin lėtai sukiojo taurę ir žiūrėjo, kaip raudonas vynas limpa prie kraštų. - Kas, jeigu nesugebu rasti man patinkančio vaikiną?

- Tokiu atveju pasaulis pilnas bukapročių ir mes sėkmingai galime atsisakyti vilties.

- Man patinka, kaip piktžodžiauji. Tarsi *Rūpestingoji Lokė*, kam nors duodanti pirštą.

Alanos juokas greitai nutilo, kai jos akys užkliuvo už vyro kitame kambario kampe. Atsirado taikiny.

- Aha! „Trečiosios planetos“ dizaineris. Mėginsiu privilioti jį pokalbio, - ji paplekšnojo Kvin petį. - Paskui prispausiu.

Alana nuėjo, o Kvin sulaukė juoką, kai keli vyrai vos nenusisuko sprando stebeilydami į jos draugę... Vargu bau ar galima juos kaltinti; Alana tobula.

Viskas. Kaip beviltiška. Baigta.

Kadise tai baugino Kvin; dabar tik nuvyė. Gal jos draugė nėra geranoriška...

Kvin žengė atatupsta, kol kažką užkliudė koja ir šoktelėjo. Tai buvo augalas vazone.

- Tai aš ir tu, senas drauge, - ištarė ji kaip pakvaišėlė, nes kalbėjosi su augalu. - Nori pasigerti?

Eidenas Odelas išsisuko nuo pokalbio, kuris ėmė jam darytis nebeįdomus. Jam nerūpėjo greitai užmezgami santykiai. Be to, šį vakarą svarbiausia buvo darbas. Rytoj bus jo pirma oficiali darbo diena *Kobalto ir Deino* apsaugos įmonėje ir jam jau paskirta užduotis. „Trečio-

sios planetos studijos“ (modernios žaidimų kūrėjų bendrovės) vadovas ketino pradėti naują projektą, kuris iki šiol buvo laikomas paslapyje. Bet kažkas nutekino detales.

Eidenas buvo paprašytas paslaugos dalyvauti kokteilių vakarėlyje tikintis surinkti informacijos. Jis jau buvo užsisakęs viešbutyje kambarį, jeigu tektų dirbti per naktį.

Eidenui tai buvo proga parodyti, ko yra vertas. Negana to, jo geriausias draugas Deinas iš *Kobalto ir Deino* bendrovės jau visus metus įkalbinėjo prisidėti prie komandos. Eidenui tai galėtų būti posūčio taškas, nauja pradžia. Daugiau jokių malonių dėl to, kas buvo jo tėvas; jokių nuolaidų ar privilegijuotos padėties.

Jis buvo pasiryžęs išsyk imtis darbo. Ir jam pavyks. Net jeigu teks sugaišti dalį savaitgalio papildomai žvalgybai.

Deja, Eidenas nieko nesužinojo, visą vakarą girdėjo tik paviršutiniškas šnekas. Jokių įdomių užuominų. Dabar, praėjus kelioms valandoms, jautėsi pavargęs nuo banalių kalbų. Buvo vėlu ir jam *reikėtų* gerai numigti.

Eidenas vengė pagundų. Vienintelė verta dėmesio buvo ilgakojė blondinė Alana Peterson, kuri, matyt, jautė pyktį bendrovei....